

РЕШЕНИЕ

№ 15273

гр. София, 21.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в публично заседание на 31.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **1147** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК –[ЕИК], и "Електроразпределение ЮГ" ЕАД, ЕИК –[ЕИК], подадена чрез юрк. В., срещу Решение № Ж – 1161 от 18.12.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

Релевират се води, че Решението е частично нищожно, тъй като неправилно е посочен адресата на акта в лицето на ЕР Юг, което не притежава лицензия за доставка на електрическа енергия нито в качеството на краен снабдител или търговец на енергия и съответно не може да изпълни дадените указания за промяна на тарифата на продажба на електрическа енергия за съответния обект. Твърди се, че видно от подадената от В. Г. жалба до КЕВР същата е заявила искане за промяна в тарифата или цената, по която се фактурира електрическата енергия за нейния обект и по-конкретно настоява да се прилагат цените на регулиран пазар. Тези цени се прилагат само от лице, което има лицензия за снабдяване с електрическа енергия от краен снабдител - чл. 39, ал. 1 т. 10 ЗЕ и чл. 9, ал. 1, т. 14 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. ЕР Юг не е доставчик на електрическа енергия, не извършва дейност за снабдяване с електрическа енергия от Краен снабдител и не може да прилага цената по чл. 30а ЗЕ, по която се фактурира електрическата енергия за битовите крайни клиенти, каквото е желанието на г-жа Г.. Ето защо, указанията на Комисията за промяна на тарифата за начисляване на електрическата енергия, по която се остойностяват месечните парични задължения от договора за доставка, реално не могат да бъдат изпълнени. Отделно обжалваното Решение е незаконосъобразно, тъй като е постановено (1) при съществени нарушения на административнопроизводствените правила

и (2) в противоречие с приложимия материален закон, както и (3) в несъответствие с целта на закона. Налице са основанията по чл. 146, т. 1, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК. Видът на обекта се потвърждава от Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот вписан в АВ СВ [населено място] с акт № 147, том 4, дело № 820 от 04.02.2025 г., от който е видно, че се касае за обект с предназначение: „за офис“ - търговски обект, а не жилище. В случая предназначението на обекта е стопанско, което определя и вида на клиента - битов или небитов, тъй като в ЗЕ и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, липсва процедура, която да регулира процеса по промяна предназначението на обекта. Такива норми се съдържат в Закона за устройство на територията. По изложените съображения жалбоподателите молят да бъде обявено Решението за нищожно в частта, в която са дадени указания на ЕР Юг, като в случай че не са налице предпоставките за прогласяване на нищожността, се претендира отмяната му като незаконосъобразно, постановено при липса на компетентност, в нарушение на материалния закон и в противоречие с целта на закона, както и в противоречие на административно производствените правила, тъй като КЕВР не е събрала всички необходими и относими доказателства от страните по преписката, не ги е изисквала и не е задължила страните да ги представят, за да постанови едно законосъобразно решение.

В с.з. жалбоподателите, редовно призовани, не се явяват и не се представляват. На 24.03.2026 г. от пълномощника на жалбоподателите е депозирана молба, в която заявява, че поради неотложни причини не може да се яви в съдебно заседание, но не възразява да се даде ход на делото; няма да сочи други доказателства. Изразява становище по същество на спора. Моли за присъждане на разноски, за които е представил списък и прави възражение за прекомерност на претендираното възнаграждение и моли същото да бъде намалено до минималния размер.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. К., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена с присъждане на разноски по делото. Правя възражение за прекомерност за претендираното адвокатско възнаграждение от „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД и „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД. Подробни съображения развива в писмени бележки.

Заинтересованата страна – В. Д. Г., редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Постъпила е молба на 30.03.2026 г. от адв. Д. И., пълномощник на същата, в която заявява, че поради служебна ангажираност не може да се яви в съдебно заседание, но не възразява да се даде ход на делото в негово отсъствие.. Оспорва подадената жалба, няма да сочи други доказателства и моли да бъдат присъдени направените разноски в размер на 510,00 евро адвокатски хонорар по представен списък и договор за правна защита и съдействие.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, Трето отделение, 44 състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

В. Д. Г. е клиент на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД, за обект, с ИТН 4311501, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес].

На 27.02.2025 г. между В. Г. и „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД е сключен индивидуален договор за продажба на електрическа енергия /л. 19-21/.

На 29.10.2025 г. от В. Г. е подадено заявление, в което декларира, че горепосочения обект с ИТН 4311501 се ползва за жилищни нужди, с което същата е изпълнила задължението си по чл. 8, т. 2 от Общите условия за продажба на електрическа енергия при условията на доставка от последна

инстанция на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД да уведоми дружеството за настъпване на съответното обстоятелство - промяна на нуждите за ползване на купуваната електрическа енергия, а именно за „битови нужди“.

На 31.10.2025 г. Г. е уведомена по електронен път от ЕР Юг, че за да се извърши заявената услуга е необходимо за обекта да се извърши промяна на предназначението по реда на Закона за устройство на територията (ЗУТ).

На 07.11.2025 г. В. Г. е сезирала КЕВР с жалба с вх. № Е-11ИН-00-635/07.11.2025 г. срещу „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

След постъпване на жалбата, на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., КЕВР е изпратила същата до електроразпределителното и електроснабдителното дружество за извършване на проверка по компетентност и становище по случая.

На 18.11.2025 г. е депозирано становище от „Електроразпределение Юг“ ЕАД /л. 54-55/, в което е отбелязано, че процесния случай касае обект, който съгласно представен от клиента /В. Г./ нотариален акт е с предназначение „за офис“. Г. е заявила също така и смяна на своя доставчик/координатор на електрическа енергия на свободен пазар, считано от месец април 2025 г., след което е последвало искане обектът да се снабдява с електрическа енергия от краен снабдител. Към искането си Г. е приложила Удостоверение от [община] за облагаеми имущества и декларирани данни по Закона за местните данъци и такси и Констативен протокол № П032756/05.3.2025, съставен от служител на [община]. На това искане ЕР Юг е отговорило по електронна поща на 31.10.2025 г., като е изяснило, че за да се извърши заявената услуга, е необходимо за обекта да се извърши промяна на предназначението по реда на ЗУТ. В отговора е подчертано също така, че процесният обект е регистриран в базата данни на дружеството като небитов, което е в съответствие с определенията, съдържащи се в § 1, т. 2а и т. 33а от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за енергетиката (ЗЕ), както и чл. 4, т. 51 и т. 52 от Закона за акцизите и данъчните складове, съобразно които критериите за разграничение са два - предназначението на ползваната електрическа енергия и лицето - физическо или юридическо. Посочено е, че г-жа Г. като физическо лице изпълнява втория критерий, но тъй като въпросният обект е с предназначение „за офис“, няма как доставяната електрическа енергия да се ползва „за домакинството ѝ“, ето защо доставяната до него електрическа енергия е за небитови нужди. ЕРД счита, че това е правилно, тъй като офисите не се използват за живеене, а за извършване на стопанска, търговска или друга икономическа дейност. Отделно от горното ЕР Юг е отбелязало, че г-жа Г. е избрала доставчик на електрическа енергия на пазара по свободно договорени цени, което според дружеството представлява признание от страна на Г., че няма как обектът ѝ да се снабдява от краен снабдител. В подкрепа на изложената теза ЕРД се е позовало на разпоредбите на чл. 222, ал. 1, т. 7 и чл. 223, ал. 1, т. 7 от ЗУТ. За да бъде уважено искането на Г. е посочено, че следва да бъде извършена промяна на предназначението обекта по реда на ЗУТ, ЗКИР пред [община], което обаче не е сторено за конкретния обект.

На 25.11.2025 г. от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД е постъпил отговор /л. 51/, в който е посочено, че дружеството е получило и е разгледало становището на ЕР Юг по жалбата и се присъединява изцяло към изложеното в него.

Въз основа събраните доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3, от КЕВР е изготвен доклад вх. № Е-ДК-1555 от 11.12.2025 г. (л. 45-50). Изготвен е проект на решение, отразено в протокол № 359 от 18.12.2025 г. (л. 42-44), в който са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на електроразпределителното и електроснабдителното дружество, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени

и всички събрани по административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка КЕВР е постановила решение № Ж – 1161 от 18.12.2025 г., на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5, ал. 7 от ЗЕ и чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/2013 г./, с което „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД са задължени в седемдневен срок от получаване на настоящото решение да удовлетворят искането на В. Д. Г. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект с ИТН 4311501, находящ се в [населено място], ж.к. „И.“, [жилищен адрес]; и в седемдневен срок след изпълнение на т. 1 да уведомят Комисията за предприетите действия.

Решението е оспорено пред АССГ с жалба вх. № Е-11ИН-00-635 от 07.11.2025 г. по описа на КЕВР.

В хода на делото са приети без оспорване от страните представените с жалбата и с административната преписка писмени доказателства.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима /решението е връчено на всяко едно от двете дружества на 22.12.2025 г., видно от приложените по делото доказателства на л. 37, а жалбата е депозирана в КЕВР на 05.01.2026 г./, като подадена от надлежни страни в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма. Съгласно чл. 76 от ЗЕ Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. По силата на ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с, ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Редът за разглеждане на жалбите е този, предвиден в Наредба № 3/2013 г., като в чл. 142, ал. 1, т. 1 е посочено, че комисията разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, свързани с изпълнението на задълженията им по Закона за енергетиката. Процедурата по произнасяне по жалбите е уредена в горепосочената Наредба, чл. 142 – 149. При проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, след което се изготвят доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата, след което докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея се представят на председателя на комисията, който с резолюция определя внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание. В случая изискванията на Наредбата - чл. 144 и сл. са спазени. По жалбата и предвид депозираните становища по нея, е изготвен доклад по случая /съгл. чл. 145 от Наредба 3/2013 г./. Проведено е закрито заседание на КЕВР на 18.12.2025 г., като е взето решение по жалбата /съгл. чл. 147 от Наредба 3/2013 г./. Решението е взето от Комисията в състав "Енергетика" с два гласа "за", от които два гласа са на членове на Комисията със стаж в енергетиката. Въз

основа на взетото Решение по протокол № 359 от 18.12.2025 г. на закрито заседание, е издадено и обжалваното Решение Ж – 1161 от 18.12.2025 г.

Неоснователни се явяват възраженията в жалбата, че решението на КЕВР е частично нищожно, тъй като неправилно е посочен адресата на акта в лицето на ЕР Юг. Настоящият състав счита, че правилно комисията е съобразила приложимите в случая норми на чл. 4, ал. 1, т. 10, и чл. 7 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителната електрически мрежи, които предвиждат, че за електроснабдяване на съществуващ обект, който не е присъединен към електрическата мрежа се подава писмено искане до съответния мрежови оператор по местонахождение на обекта за проучване на условията за присъединяване. Съответният мрежови оператор определя условия за присъединяване на обекта. Операторът на разпределителната мрежа съгласува с оператора на преносната мрежа условията за присъединяване на обект на клиента към разпределителната мрежа в 14-дневен срок от получаване на искането в случаите, когато присъединяването на обекта: 1. води до промени в договорите, сключени между двата мрежови оператора; 2. налага изграждане или реконструиране на съоръжения както в разпределителната, така и в преносната мрежа. Операторът на преносната мрежа съгласува условията за присъединяване на обекта в срок до 7 дни от получаване на информацията за необходимо съгласуване от оператора на разпределителната мрежа. Съответният мрежови оператор създава досие за всеки присъединяван обект, в което се съхраняват всички документи по присъединяването. От посочените императивни разпоредби е видно, че „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД е длъжно да определи условията и реда за присъединяване, да издаде становище и да сключи договор за присъединяване, въз основа на който „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД впоследствие е длъжно да извърши снабдяване с електроенергия на присъединения клиент в изпълнение на чл. 5 от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД. В тази връзка законосъобразно след сезирането ѝ с жалба от В. Г. Комисията е изисквала становище, както от „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, така и от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД.

С оглед горното не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до нищожност на същото или представляващи самостоятелни основания за отмяна на решението като незаконосъобразно.

Относно приложението на материалния закон съдът намира, че спорът се свежда до това дали подаденото от Г. заявление е достатъчно за определяне на клиента като битов, съответно за определяне цената на потребяваната електрическа енергия от такава за небитови нужди на ел. енергия за битови нужди, или е необходима промяна на предназначението на обекта по ЗУТ, удостоверено от Общинската администрация или Службата по геодезия, картография и кадастър. В случая в производството не е спорно, че обитаваният от заинтересованата страна В. Г. обект е с предназначение „офис“, но собственикът на имота е изпълнил изискването по чл. 6, ал. 4 от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия и е определил начина на ползване — за битови нужди, като своевременно е уведомил електроразпределителното дружество за настъпилата промяна. С представения от клиента пред дружеството и неоспорен официален свидетелстващ документ - констативен протокол № П 032756 от 05.03.2025 г., издаден от И. Б. на длъжност старши експерт „Контрол“ при [община], е установено по безспорен начин, че горепосоченият обект се ползва за жилищни (битови) нужди.

Съгласно §1, т. 2а на ДР на ЗЕ "битов клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди, а съгласно т. 33а -

"небитов клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди.

Въведеното в ЗЕ разделение на клиентите на битови и небитови е в съответствие и с целта на дефинитивните норми на Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент от 13 юли 2009 година относно Общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, а именно: чл. 2, т. 10, съгласно която „битов клиент“ означава клиент, купуващ електроенергия за собствена битова консумация, като се изключват търговски или професионални дейности, съгласно чл. 2, т. 11 „небитов клиент“ означава физическо или юридическо лице, купуващо електроенергия, която не е за негови собствени битови нужди и включва производители и клиенти на едро.

Критериите за дефиниране на клиентите са заложили и в разпоредбите на Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД. Дефиницията за клиент съгласно чл. 1, т. 4 от ОУ включва понятието „потребител на електрическа енергия за битови нужди“ - физическо лице, собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си, и понятието „потребител на енергия за стопански нужди“ - физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, което купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството.

Чл. 6, ал. 1 от Общите условия дава възможност електрическата енергия да се използва от клиента за битови или стопански нужди. Ал. 4 на същия чл. 6 предвижда, че клиентът е длъжен незабавно и писмено да уведоми дружеството в случаите, когато на територията на един обект се наложи промяна на предназначението на цялата или част от използваната електрическа енергия (от стопанска на битова или обратно). В тази връзка следва да се отбележи, че според чл. 10, т. 1 от ОУ, клиентът има право да използва електрическата енергия според предназначението на обекта - битов или стопански.

Съгласно чл. 11, т. 3 от ОУ, клиентът се задължава да уведоми писмено ЕВН ЕС в 30 (тридесет) дневен срок за всяка промяна, свързана с подадените от него: лични данни, адресната регистрация, данни на фирмата, промени в собствеността, промени по начина на ползване на обекта, наложени временни ограничения върху ползването на обекта.

Подробният анализ на цитираните по-горе разпоредби несъмнено налага извода, че критерият за разделение между битов и небитов клиент е на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената енергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, в които ще я потребяват.

В този смисъл са и Решение № 3693/27.03.2024 г. по адм. д. № 11858/2023 г. по описа на ВАС; Решение № 7792/24.06.2024 г. по адм. д. № 1355/2024 г. по описа на ВАС; Решение № 4485/26.04.2023 г. по адм. д. № 1890/2023 г. по описа на ВАС; Решение № 5613/09.05.2024 г. по адм. д. № 141/2024 г. по описа на ВАС, Решение № 2524 от 10.03.2015 г. по адм. дело № 302 от 2015 г. по описа на ВАС, Петчленен състав - I колегия, решения по адм. д. № 12292/2016 г., адм. д. № 12680/2018 г., адм. д. № 10334/2018 г. и адм. д. № 10084/2018 г., адм. д. № 7814/2019 г., адм. д. № 9560/2019 г., адм. д. № 1505/2020 г., адм. д. № 1614/2021 г. – всички по описа на ВАС.

Предвид факта, че водещ критерий за разделение между битов и небитов клиент са

нуждите, за които се ползва електрическата енергия в обекта, а не предназначението на същия, то промяната на предназначението на използваната електрическа енергия не следва задължително да се обвързва с промяна на предназначението на обекта по реда и при условията на ЗУТ.

В конкретния случай и в изпълнение на въведеното в чл. 8, т. 2 от Общите условия за продажба на електрическа енергия при условията на доставка от последна инстанция на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД задължение, Г. е уведомила дружеството за настъпилата промяна, а именно, че ще ползва обекта за жилищни нужди и в тази връзка е приложила КП № П 032756 от 05.03.2025 г., издаден от [община] /л. 70/.

В тази връзка правилно КЕВР е приела, че В. Г. следва да има статут на битов клиент по отношение на ползваната електрическа енергия в обект с ИТН 4311501 и попада в приложното поле на дефиницията по §1, т. 2а от ДР на ЗЕ.

При това положение изводите на административния орган са правилни, а дадените задължителни указания са в съответствие с приложимия материален закон, поради което жалбата срещу Решение № Ж – 1161 от 18.12.2025 г. на КЕВР следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора следва да бъде уважено искането на ответната страна, КЕВР, за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 200 лева, платими от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД. Съобразно чл. 12 и §5 от ПЗР на Закона за въвеждане на еврото в Република дължимата сума е 102,26 евро, като всеки жалбоподател следва да заплати в полза на ответника сумата от 51,13 евро.

Заинтересованата страна претендира разноски в размер на 510 евро – адвокатско възнаграждение, заплатено в брой съгласно договор за правна защита и съдействие от 19.03.2026 г., което не надвишава предвидения минимален размер в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за възнагражденията за адвокатската работа. В тази връзка е неоснователно и заявеното от оспорващите възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК. По тези съображения всеки жалбоподател следва да бъде осъден да заплати на заинтересованата страна сума от 255 евро – разноски по делото.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд – София – град, Трето отделение, 44 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК –[ЕИК], и "Електроразпределение ЮГ" ЕАД, ЕИК –[ЕИК], подадена чрез юрк. В., срещу Решение № Ж – 1161 от 18.12.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, със седалище и адрес на управление в [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 51,13 евро (петдесет и едно евро и тринадесет евроцента).

ОСЪЖДА „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, със седалище и адрес на управление в [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 51,13 евро (петдесет и едно евро и тринадесет евроцента).

ОСЪЖДА „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, със седалище и адрес на

управление в [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на В. Д. Г., ЕГН – [ЕГН], разноси по делото в размер на 255 евро (двеста петдесет и пет евро).

ОСЪЖДА „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, със седалище и адрес на управление в [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на В. Д. Г., ЕГН – [ЕГН], разноси по делото в размер на 255 евро (двеста петдесет и пет евро).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд чрез Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: